

Zaključavanje akten-tašni

Od srede ove nedelje advokati iz cele države, pa i pančevački, pridružili su se beogradskim kolegama u štrajku. To znači da nadalje neće biti saslušanja, istraga i suđenja, dok će profesionalci advokatske struke ubuduće pisati samo žalbe, i to, rekli bismo, čisto da ostanu u formi, kao i da ih njihovi „štićenici” ne bi kasnije tužili zbog nedelanja.

Već iz tona prethodne rečenice trebalo bi da je jasan naš stav u vezi sa štrajkom: to nije dobar način da se postignu ciljevi. Jednako kao kad poljoprivrednici traktorima zakrče puteve, pa zaposleni kasne ili ne odlaze na radna mesta, a đaci i studenti u škole i na fakultete, posledice će opet osećati samo građani: procesi koji se inače tegle kao tinejdžerova žvaka sada će, zbog odlaganja, još duže trajati. Istovremeno, Nikola Selaković i ljudi iz Ministarstva pravde koje vodi, dakle oni protiv čijih odluka je protest uperen, vrlo će se uzbuditi i zamalo preznojiti.

A prvi cilj advokata sasvim je legitiman: smanjenje osnovice za obračun poreza, koja je ove godine enormno porasla. Uz drugi zahtev – Selakovićevu smenu – slobodno se može dodati atribut „utopijski”. On ih je, kako kažu, izneverio ne ispunivši dato im obećanje da neće biti diskriminirani u korist javnih beležnika, kao i zato što je, objašnjavaju, sproveo neuspelu reformu pravosuđa i predložio neustavne zakone; tu misle na one akte što „obrađuju” smisao postojanja notara. Da su advokati u vezi sa ovim s pravom besni, da im država uvođenjem beležnika u posao na način na koji je to uradila uzima hleb iz usta – nije uopšte potrebno argumentovati, to je jasno iz aviona.

Ipak, zašto je nemoguće smeniti aktuelnog ministra pravde: ne jer je bogomdan za taj posao i nepogrešiv, već zbog toga što je on jedini zadržao svoj resor posle male rokade na relaciji premijer – prvi potpredsednik Vlade. To znači da Vučiću ne pada na pamet da pomera Selakovića, a i deca predškolskog uzrasta znaju da baš predsednik naprednjaka i samo on o svemu odlučuje u Srbiji.

Realno, advokati mogu da se eventualno nadaju mrvici, tj. da budu srećni ako im poreske dažbine posle štrajka budu neznatno manje. I to je to. A tokom njihovog štrajka neko od klijenata će da izgubi živce, neko potrebu i želju za dobijanjem pravde na sudu, a neko volju za životom.

Sledi – nastavak opšte melanholije...

I pored malog miliona radiotelevizijskih emisija i tekstova u svim medijima o notarima i njihovim kancelarijama, građani ni dalje skoro ništa na tu temu ne razumeju. Ne treba ih, naravno, kriviti, samo TV/internet manijaci ili novinari, čiji je to deo posla, još uvek imaju energiju da kol’ko-tol’ko prate skoro

jednoobrazan informativni program.

To je kao kada bi neko neprestano gledao jednu te istu epizodu „Otpisanih”. Hm, loš primer, u toj seriji igraju sjajni glumci, dobro na kraju pobeđuje, a i super je muzika.

Jedan od najčešćih zbunjeva tiče se gala opremljenosti radnih prostorija beležnika. Ilustrujmo tu priču na sledeći način: postoje u neposrednoj blizini četiri megamarketa sa istom robom i identičnim cenama; kako bi privukli mušterije, gazde prodavnica ulažu svoje pare u enterijer, kite rafove, nude sniženja, poklanjaju džidžabidže... Zakoni tržišta.

Nešto slično je i u slučaju notara: oni svojim novcem sređuju radna mesta da bi više „mušterija” ušlo baš u njihov od četiri postojeća lokala u centru Pančeva. Ipak, za razliku od trgovaca, beležnici ne smeju da daju popuste, jer cene određuje njihov zajednički gazda – država.

Takođe, s obzirom na to da ih u gradu od 100.000 stanovnika ima četvoro, kao i da darovanim im ingerencijama i opisom poslova „ubiše” advokate, sva je prilika da notari neće morati da dele poklone klijenteli.

Siniša Trajković